

Sygn. akt III AUa 1319/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Magdalena Kostro- Wesołowska (spr.)

Sędziowie Sędzia SA Marzena Wasilewska

Sędzia SO (del) Anita Górecka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

w W.

sprawy J. R.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o policyjną rentę inwalidzką

na skutek apelacji J. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 14 maja 2019 r. sygn. akt XIII U 98/18

p o s t a n a w i a :

I. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie;

II. zasądzić od Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. na rzecz J. R. kwotę 270,00 (dwieście siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Marzena Wasilewska Magdalena Kostro- Wesołowska Anita Górecka

III AUa 1319/19

UZASADNIENIE Decyzją z 7 listopada 2017 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. stwierdził, że z dniem 31 maja 2017 r. ustało prawo J. R. do policyjnej renty inwalidzkiej. Odwołanie J. R. od tej decyzji zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 14 maja 2019r. Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył odwołujący się wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z 14 stycznia 2021 r. organ emerytalny wniósł o umorzenie postępowania w sprawie na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c. z tej przyczyny, że w dniu 9 listopada 2020 r. organ emerytalny wydał dwie decyzje: - o ponownym ustaleniu prawa odwołującego się do policyjnej renty inwalidzkiej w procentowym wymiarze określonym w decyzji z 2 lipca 2013r., - o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej z uwzględnieniem jej zwiększenia

o 15% podstawy wymiaru z uwagi na inwalidztwo pozostające w związku ze służbą i z wyrównaniem świadczenia od 1 grudnia 2017 r. do 30 listopada 2020 r., wypłaconym w listopadzie 2020r. Według organu emerytalnego wobec wydania powyższych decyzji żądania odwołującego się, dochodzone w niniejszym postępowaniu, zostały w całości zaspokojone. Pełnomocnik odwołującego się, któremu doręczono powyższe pismo organu emerytalnego, mimo wezwania Sądu, nie zajął stanowiska (k – 366 a. s. doręczenie wezwania w dniu 8 lutego 2021 r.). Sąd Apelacyjny zważył, co następuje. W postanowieniu z 16 lipca 1998 r., II UKN 138/98, (OSNAPiUS 1999 nr 13, poz. 440) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że wydanie przez organ rentowy (przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd) decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony stanowi szczególną postać uznania powództwa, na skutek czego wydanie wyroku staje się zbędne, a sprawa wraca na drogę postępowania przed organem rentowym. Ten szczególnie rodzaj ustania procesu właściwy jest postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których sąd nie rozstrzyga o żądaniu pozwu, lecz o zasadności odwołania przez badanie prawidłowości stanowiska organu rentowego w decyzji załatwiającej zgłoszone przed nim żądanie. W postępowaniu sądowym organ rentowy staje się stroną, której służy uprawnienie dysponowania procesem; jako strona bierna może uznać żądanie. Jeżeli decyzja wydana w toku sprawy nie zaspokaja w całości żądania odwołania, może stać się - jak każda - przedmiotem kolejnego odwołania wszczynającego inną sprawę (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 13 marca 2012 r., II UK 314/11, z 25 stycznia 2012 r., II UK 228/11, i z 5 maja 2000 r., II UKN 191/00, OSNAPiUS 2002 nr 4, poz. 96 oraz wyrok z 26 września 2017 r., II UK 423/16).

W niniejszej sprawie decyzją wydaną 9 listopada 2020 r., a więc przed prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy przez sąd, organ emerytalny ponownie ustalił prawo do policyjnej renty inwalidzkiej dla odwołującego się w procentowym wymiarze określonym w decyzji z 2 lipca 2013 r. Jednocześnie decyzją z 9 listopada 2020 r. organ emerytalny uchylił decyzję o ustaniu prawa do policyjnej renty inwalidzkiej z 7 listopada 2017 r., będącą przedmiotem odwołania. W ocenie Sądu Apelacyjnego, nową decyzją organu emerytalnego, przyznającą prawo do policyjnej renty inwalidzkiej rzeczywiście uwzględniono żądanie zgłoszone w odwołaniu.

W tym stanie rzeczy bezsprzecznie zaszyły przesłanki do umorzenia postępowania po myśli art. 477¹³ § 1 k.p.c., który stanowi o umorzeniu postępowania w całości lub w części, jeżeli przed rozstrzygnięciem sprawy nastąpi wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony, przy czym w orzecznictwie przyjmuje się, że do umorzenia postępowania z omawianej przyczyny zobowiązany jest także sąd drugiej instancji, bowiem umorzenie postępowania następuje w każdym wypadku unicestwienia przedmiotu sporu. W związku z powyższym, postępowanie w sprawie podlegało umorzeniu, o czym orzeczono w pkt. I postanowienia, na zasadzie art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 477¹³ § 1 k.p.c. Mając na względzie, że zaspokojenie żądania odwołującego się nastąpiło na etapie postępowania apelacyjnego, zresztą po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego, stronie odwołującej się jako stronie wygrywającej należy się zwrot kosztów postępowania apelacyjnego, o co wystąpiła w apelacji. Dlatego na podstawie art. 98 § 1 i § 3-4 k.p.c. i art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 265), w pkt. II postanowienia rozstrzygnięto o kosztach postępowania apelacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego.

Marzena Wasilewska Magdalena Kostro-Wesołowska

Anita Górecka